

Spm. nr. S 5103

Til skatteministeren (19/8 04) af:

[Morten Homann](#) (SF):

»Vil ministeren orientere Folketinget om konsekvenserne af EF-Domstolens dom af 15. juli 2004 i sagen C-315/02 (Anneliese Lenz) for den danske beskatning af investeringer i udenlandske investeringsforeninger i andre EU-lande, der investerer i aktier i selskaber i skatteoaselande?«

Begrundelse

EF-Domstolen har udtalt, at det er imod EU-traktaten, hvis et land har forskellig skattemæssig behandling af aktier og investeringsbeviser, der er udstedt af et selskab eller investeringsforening i skatteydernes hjemland eller udstedt i et andet EU land.

Danmark har specielle værnsregler i aktieavancebeskatningslovens § 2a, således at avance på aktier i selskaber, der er hjemmehørende i et skattelyland, beskattes hårdere end aktieavance på aktier, der er udstedt af selskaber, der betaler en selskabsskat som den danske. Investeringer i investeringsforeningsbeviser beskattes på tilsvarende måde. Skal afgørelsen fra EF-Domstolen imidlertid følges, skal afkastet beskattes som anden aktieindkomst, der jo normalt er lavere end beskatning af renter.

Der er derfor nu fare for, at danske skattemyndigheder skal følge EF-Domstolens afgørelse og derfor vil foretage en lempeligere beskatning end forudsat af Folketinget i de gældende skattelove. Derfor må skatteministeren snarest orientere Folketinget om konsekvenserne af dommen, og hvordan regeringen vil sikre, at dommen ikke skaber et skattehul. Samtidigt kan det jo undre, at der ikke blev taget fat i problemet, da der i foråret blev vedtaget en omfattende lovgivning vedrørende EU-relaterede forhold, og flere af disse vedtagelser netop var foranlediget af afgørelser fra EF-Domstolen. Da Danmark var indtrådt i sagen ved EF-Domstolen til støtte for den østrigske regering (mod den østrigske skatteborger), var regeringen jo fuldt orienteret om udviklingen i sagen, og afgørelsen kan vel ikke være kommet bag på regeringen.

Svar (30/8 04)

Skatteministeren (Kristian Jensen):

EU-dommen omhandler en særlig østrigsk skatteregel, hvorefter personers udbytte fra østrigske selskaber efter skatteyderens valg enten beskattes endeligt med 25% eller beskattes med halvdelen af den normale skattesats. Udbytte fra udenlandske selskaber skal derimod beskattes som almindelig kapitalindkomst.

Denne forskelsbehandling fandt domstolen i strid med traktatens bestemmelser om kapitalens fri bevægelighed.

Domstolen blev også spurgt om størrelsen af beskatningen af indkomsten hos det udenlandske kapital-selskab havde betydning for afgørelsen af det første spørgsmål.

Hertil svarede domstolen, at »afvisningen af at indrømme modtagere af kapitalindtægter, der hidrører fra en anden medlemsstat, de fordele, der indrømmes modtagere af kapitalindtægter fra Østrig, kan ikke berettiges af den omstændighed, at indkomsten fra selskaber, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, eventuelt beskattes mere lempeligt der.«

Domstolen udtalte i præmis 41:

»I modsætning til det af den østrigske og den danske regering anførte er beskatningsniveauet for selskaber, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, desuden ikke relevant for spørgsmålet om, hvorvidt en national lovgivning, nemlig den østrigske skattelovgivning, er i overensstemmelse med traktatens artikel 73 B og artikel 73 D, stk. 1 og 3.« (traktatens bestemmelser om kapitalens fri bevægelighed - nu artikel 56 og 58).

Endelig blev domstolen spurgt om traktaten er til hinder for en lovgivning, hvorefter en skattepligtig, der er bosat i Østrig, og som oppebærer kapitalindtægter fra en anden medlemsstat, i sin indkomstskat forholdsmæssigt kan fradrage den selskabsskat, der er betalt af det selskab, hvori han har aktier. Domstolen afviste at svare på dette spørgsmål under henvisning til, at Østrig ikke havde en sådan lovgivning, der var gældende på de faktiske omstændigheder i hovedsagen.

I aktieavancebeskatningsloven findes særlige regler for aktier i udenlandske selskaber, hvis virksomhed i væsentlig grad er af finansiel karakter, og hvis afkast i udlandet beskattes væsentligt lavere end efter danske regler. Den skattemæssige fortjeneste på sådanne aktier forhøjes med 1% for hvert års besiddelsestid, dog minimum 10%. For personer beskattes fortjenesten ikke som aktieindkomst, men som kapitalindkomst.

Domstolens besvarelse af det andet spørgsmål medfører, at de særlige regler om beskatning af gevinster på aktier omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 2 a ikke kan opretholdes. Dette har særligt betydning for de akkumulerende investeringsforeninger. Uden lovændringer vil det betyde, at der ikke længere kan opkræves procenttillæg, og at gevinst ved salg efter 3 års ejertid beskattes som aktieindkomst.